

NICHITA STĂNESCU

•
Cuvintelor, necuvintelor

POEME ALESE DE

MATEI VIŞNIEC

Fotografii de NATALIA GÂRBU

CARTIER

NATALIA GÂRBU (n. 8 februarie 1984, în Strășeni) a studiat la Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya (IEFC).

A ilustrat Radu Vancu, *Cantosuri domestice*, Editura Cartier, 2016 și William Shakespeare, *Sonete*, Editura Cartier, 2016.

Cuprins

Despre autor	7
Despre autorul ediției	9
Întrebarea este prost pusă, necesită un răspuns	11
Sensul iubirii	35
Mister de băieți	36
Joc de unu	37
Cântec de iarnă câte patru	38
O călărire în zori	39
Duminică veche	41
O viziune a sentimentelor	43
Lauda omului	44
Leoaică Tânără, iubirea	45
Cântec	47
Poveste sentimentală	49
Poem	50
Emoție de toamnă	51
Dreptul la timp	53
Enghidu	54
Ars poetica	58
Despărțire de o vîrstă	61
Tei nocturn	62
Cântec	63

Frunzișuri	64
Trist cântec de dragoste	65
11 elegii	67
Elegia întâia	68
A treia elegie	73
A patra elegie	78
A cincea elegie	81
A șasea elegie	83
A șaptea elegie	85
Elegia a opta, hiperboreeană	87
Elegia oului, a nouă	91
Omul-fantă	94
Elegia a zecea	98
A unsprezecea elegie	103
Obiecte玄micice	111
Miză pe nenăscuți	112
Andru plângând	113
Arbor invers	115
Creierul scotea din el mâini	116
Oul și sfera	119
Plonjeu	120
Transparentele aripi	121
Ritual de iarnă	123
Frunză verde de albastru	124
Orologiu cu statui	128

Necuvintele	131
Lupta inimii cu săngele	132
Arta poetică	136
Râsu' Plânsu'	140
Cântec în doi	141
Cina cea de taină	143
Mâncătorul de libelule	144
Autoportret pe o frunză de toamnă	146
Deci voi sta	147
Necuvintele	148
În dulce stil clasic	151
Ridicare de cuvinte	152
Al meu suflet, Psyhée	154
Măiastră	156
N-ai să vii	157
Acet bloc de nervi	158
În dulce stil clasic	159
Numai o clipă	161
Fel	163
Numărătoarea	164
Iar nu barbar	165
De dragoste	167
A mea	168
Belgradul în cinci prieteni	171
A cumpăra un câine	172
Frica	173

Caleașca pentru fluturi	174
Respect pentru boala și cărți	
Poetul ca și soldatul	175
Măreția friguluii	179
Insignă	180
Noe	181
Lecția de zbor	182
Bate întotdeauna alt clopot	184
Lecția de citire	185
Cireșar	187
Pietre de mîncare	188
Nimic nu este altceva	189
Descripție	191
Scurtă vorbire	192
Epica Magna	195
Pean	196
Roata cu o singură spîță	197
Prăbușirea unui vultur într-un om	199
Finish	200
Dezîmblânzirea	201
[Lapte roșu, de sabie...]	202
Autoportret	203
Cântec	205
Cântec	206
Starea pe loc	207
Greșirea cerului	208
Adunarea prin îndepărțare	209
Tablou cu orbi	210

Defăimarea răului	214
Doină	215
Somnul	216
Haiku	217
Opere imperfecte	219
Lecția despre cub	220
Pușca	221
Tocirea	222
Evocare	223
Evangheliile toamnei	224
Șo, pe zeiță	225
Schimbarea la față	226
Cântec	227
Noduri și semne	229
Căutarea tonului	230
Semn 1	233
Nod 1	234
Prin tunelul oranj (I)	235
Nod 10	236
Nod 11	237
Nod 17	239
Mozart și câinele spaniol (Nod 21)	241
Ars poetica	243
Tonul	244
Nod 33 (În liniștea serii)	246
Despre fotograf	248

libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Sensul iubirii

(1960)

Mister de băieți

Ah, din fugă săream sub arțar,
smulgându-i o frunză cu dinții!
(Pieile Roșii, pe sub arțar,
goneau, arătându-și toti dinții!)

Iată lassoul, mâna, atentă,
ochește bizonul de aer...
Ah, din fugă săream sub arțar,
smulgându-i o frunză cu dinții!
(Timp suspendat, ție, copilărie,
văzduhu-ți lingea talpa și gleznele.)

Cum săreai sub arțar, copilărie,
cu genunchii lângă bărbie și gleznele!...
Iată lassoul, mâna, atentă,
ochește bizonul de aer!

Joc de unu

Lumina surâdea pe ierburi și pe ramuri
cu-ntregul ei alai de foșnete și lamuri
în care îți afunzi uitarea și te pierzi.

La ce-au mai nălucit, în calea mea, mlădie,
și fruntea ta-n zulufi de umbră vie,
și ochii tăi, ca doi paianjeni verzi?...

Cântec de iarnă

Ești atât de frumoasă, iarna!
Câmpul întins pe spate, lângă orizont,
și copacii opriți, din fuga crivățului...
Îmi tremură nările
și nicio mireasmă,
și nicio boare,
doar mirosul îndepărtat, de gheață,
al sorilor.

Ce limpezi sunt mâinile tale, iarna!
Și nu trece nimeni
doar sorii albi se rotesc liniștit, idolatru
și gândul crește-n cercuri
sonorizând copacii
câte doi,
câte patru.

O călărire în zori

lui Eminescu Tânăr

Tăcerea se izbește de trunchiuri, se-nncrucișe,
se face depărtare, se face nisip.
Mi-am întors către soare unicul chip,
umerii mei smulg din goană frunzișe.
Câmpul tăindu-l, pe două potcoave
calul meu saltă din lut, fumegând.
Ave, mă-ntorc către tine, eu. Ave!
Soarele a izbucnit peste lume strigând.

Tobe de piatră bat, soarele crește,
tăria cu acvile din față lui
se prăbușește în trepte de aer, sticlește.
Tăcerea se face vânt albăstrui,
pintenul umbrei mi-l crește
în coastele câmpului.

Soarele rupe orizontul în două.
Tăria își năruie sfârșitele-i carcere.

Sulite-albastre, fără întoarcere,
privirile mi le-azvârl, pe-amândouă,
să-l întâmpine fericite și grave.

Calul meu saltă pe două potcoave.

Ave, marea-a luminilor, ave!

Soarele saltă din lucruri, strigând
clatină muchiile surde și grave.

Sufletul meu îl întâmpină, ave!

Calul meu saltă pe două potcoave.

Coama mea blondă arde în vînt.

Duminică veche

Ploua liniștit peste Ploiești
și-n cartierele mărginașe
casele își schimbau locul între ele

Ai deschis o fereastră, acoperind
cu scârțâitul ei păcănîtul streașinilor
și-ai tras adânc, în plămâni, după-amiaza

Ploua liniștit peste Ploiești
și tu îți-ai scos cămașa pătată de petrol
și îți-ai arătat în ploaie umerii tatuăți
cu ancore și cu inimi,
strigându-ți peste gard vecinul
la o partidă de table.

Ploua liniștit peste Ploiești
și-n cartierele mărginașe
casele își schimbau locul între ele

O viziune a sentimentelor

(1964)